

Galeuska

Antton Izagirre

Kataluniako Diada berri baten atarian izateak, festa eta errebindikazio egun batetik haratago, espainiar Estatuaren menpeko nazioak etorkizun hurbil eta ertainerako, ezinbestean, garatzen ari diren, eta behar dituzten, estrategien gainean zer pentsa jarri gaitu. Ezinbestean diogu, Kataluniaren uberan, Euskal Herria eta Galizia ere, norabide berean eta xede bera bilatzen duten nazio-lurralde modura, elkar hartuta jardutera behartuak daudela uste dugulako. Bakoitza bere aldetik, ezaugarri, izate eta historia desberdinetan oina-

rri hartuta baina kateatzen dituen marko politiko beraren menpe katramilatuta daude. Hau da, katebegiak hautsi daitezke alde bakarretik, egingo den indarraren baitan egon daiteke hori, baina entitate nazional berriak aitortzeko aukerak hiru lurraldeentzat baliagarriak izango dira ala inorentzat ez. Beraz, alde horretatik, hiru nazio-lurraldeen artean sor daitezkeen sinergia bateratuak, gaurdanik hasita, epe ertainerako begirada zabaltzea ekarri beharko luke.

Ezinbestean, baita ere, globalizazioa, mundu-ekonomia, mugarik gabeko neo-

liberalismoa ezartzen ari den mundu ikuskera bakarraren aurrean, nazio ikuspegia duten herriek aukera hobeak izango dituzte, asimilazio eta baldintzarik gabeko desagertzeari aurre egiteko.

Espainia edo Frantzia moduko nazio-estatuek, kasurik onenean, onartu dezaketen ezaugarri etniko eta folkloriko edo autonomia mugatuaren aurrean, nazio izaera aldarrikatzea eta xede horren bila politika egitea, jarrera aurrerakoia da; eta ez, unionistek eta post-moderno zenbaitek dioten moduan, joan den mendeko ideologia. •

Ibilian

Miren Azkarate
Badiola

Asteburuan Artikutzan hiru orduko bueltaxka bat emateko aukera izan nuen. Luxua da etxetik gertu horrelako paraje ederretan ibilaldiak egin ahal izatea. Umea bizkarrean jarri motxilan eta tipi-tapa zuhaitz artean isiltasun eta lasaitasunean. Horrelako plazerak geroztik eta urriagoak ditugu gure estres bizi-tzetan!

Umearen algara, oihu eta kexaren baten edo bestek besterik ez zuten isiltasuna apurtzen eta bide erdian, loak

hartu zuenean, hantxe hasi zen nire burua kezken artean bidaiatzen. Ezin momentu hori ere lasai joateko probestu!

Esan bezala, plazerez egiten ari ginen txangoa zen: nahi genuenean deskan-tsatu, jatekoa soberan, edatekoa ere, inoren erritmorik jarraitu beharrik gabe... Eta supituki bide hori derrigortuta, janaririk eta edatekorik gabe, haur txikiekin zein handiekin soinean egiten dituzten milaka emakume iheslari eta migratzaile etorri zitzaizkidan go-

gora. Ordu luzez ibiltzen Mendebaldeko herrialdeek sortutako gudetatik ihesi; behin beraien aberastasun guztiak lapurtuta, miseriatik ihesi.

Zertarako eta gure herrialdeetara, “giza eskubideen lurraldera”, laguntza eske, bizitza hobe baten bila heldutakoan gure instituzioek eta gizartearen zati handi batek atea muturren aurrean ixteko!

Nire buruak pentsaketan segitzen duen bitartean nire oinek orbel artean plazerez jarraitzen dute bidea. •